

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்களை நந்தனம் மற்றும் உள்ள கல்லூரிகளில், பல்கலைக் கழக விதிமுறைகளின் கீழ் வருமானால், சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்றும் கூறி இருக்கிறேன்.

மற்றும் ஒரு குறை சொன்னார்கள். 900-த்து சில்லரை, ஆயிரத்துச் சில்லரை, ஆயிரத்து முன்னூற்றுச் சில்லரை என்றெல்லாம் வாங்கி சீட்டிங் செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி போலீசில் புகார் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மாணவர்கள் படிப்பு பாழாகாமல் இருப்பதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமோ, ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமோ. அத்தனையும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அவர்களுக்குள்ள குறைகளைப் பற்றிக் கூறுவார்களானால் அது பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

6. தனி உறுப்பினர் அலுவல்

(அ) தீர்மானம்

மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பா நாகரீகத்தை ஆராய ஒரு சிறப்புக் குழு அமைத்தல்.

* திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின்முன்பு பின்வரும் தீர்மானத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன் :

“மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பா நாகரீகம் பழம்பெரும் திராவிட நாகரீகம் என்று தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர்களும், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களும் முடிவாகக் கூறியிருந்தும், முதல் இரண்டு உலகத் தமிழ் மாநாடுகளில் ஒருமனதாக ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருந்தும் ;

பாரீஸ் மாநகரில் 1970-ம் ஆண்டு சூலை திங்களில் நடந்த மூன்றாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் இதுபற்றிய மாறுபட்ட கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் ;

சிந்து நதி தீர் நாகரீகம் பழம்பெரும் திராவிட நாகரீகம்தான் என்பதைத் திட்டவட்டமாக, ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுவதாலும் ;

இதுபற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறப்புக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு அரசுக்கு இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது”.

ஹாஜி ம. மூ. பீர். முஹம்மது : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஐயா ம. பொ. சி. அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிவதால் பாரீஸ் மாநாட்டில் ஏதோ குறை ஏற்பட்டுவிட்டதென்றே, அந்த மாநாடு சிறப்புற நடைபெறவில்லையென்றே நான் கருதுவதாக யாரும் எண்ண வேண்டாம் மாநாடு அங்கே சிறப்பாக நடைபெற்றது, பல்வேறு

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் கலந்துகொண்டார்கள். பிறப்பால் தமிழர்கள் கலந்துகொண்டார்கள்; பிறப்பால் தமிழரல்லாத வேறு இனத்தார், வேறு நாட்டார் தமிழறிந்த அறிஞர்களாகக் கலந்து கொண்டார்கள்; மொழி ஆராய்ச்சியாளர்களாக ஆங்கிலத்தின் மூலம் தமிழ் பற்றி ஆராய்ந்த வல்லுநர்களும் கலந்து கொண்டார்கள்; ஆகவே, அந்த மாநாட்டிற்கு ஒரு குறை கற்பிக்கக் கூடிய வகையிலே நான் இதைக் கொண்டுவரவில்லை என்பதை நான் முதலிலேயே தெளிவாக்க விரும்புகிறேன்.

“ஹரப்பா-மொகஞ்சதாரோ” என்ற பிரதேசங்கள் சிந்து மாநிலத்திலும் பஞ்சாப் மாநிலத்திலும் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரதேசங்களில் 1920-22-ஆம் ஆண்டுகளிலே அகழ்ந்து பரிசோதித்துப் பார்த்தபோது கிடைக்கப்பெற்ற பண்டங்கள், மற்ற மற்றப் பொருட்கள். அப்பொருட்களின்மேல் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்து வடிவங்கள், மனிதர்களின் மண்டையோடுகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் ஆராய்ந்தார்கள், பண்டங்களை ஆராய்கின்ற நிபுணர்கள் பண்டங்களை ஆராய்தார்கள்; அவற்றின்மேல் பொறிக்கப்பட்டிருந்த எழுத்துக்களையும் வடிவங்களையும் மொழியியல் துறை நிபுணர்கள் ஆராய்ந்தார்கள், இதைத் தவிர “லிங்குவிஸ்டிஸ்” என்று சொல்லப்படுகின்ற மொழி ஆராய்ச்சியாளர்களும் தனியாக ஆராய்ந்து, அங்கேயுள்ள நாகரீகம் பல ஆயிரமாண்டு காலத்திற்கு முற்பட்ட திராவிட நாகரீகம் உலகத்திற்கே தலையாய நாகரீகம், அப்படிப்பட்ட நாகரீகத்திற்குரியவர்கள் இந்தியாவின் தென் பகுதியில் வாழ்கிறார்கள் என்று முடிவுசெய்து அறிவித்தார்கள். இன்று தென் பகுதியிலே உள்ள திராவிட நாகரீகம் இந்தியா முழுவதும் ஒரு காலத்திலே பரவியிருந்திருக்கக்கூடும்; இந்தியாவே திராவிட இந்தியாவாக இருந்திருக்கக்கூடும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் மனுசாமியோ, கோவிந்தசாமியோ அல்ல. சர் ஜான் மார்ஷல், என். கே. தத், பாபு கோவிந்த தாஸ் போன்ற ஆராய்ச்சியாளர்களாவர். அவர்கள் இதைப்பற்றி பல வால்ட்முகன் கொண்ட நூற்களை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த முடிவு நமக்குச் சாதகமாக இருக்கிறது என்பதாலோ அல்லது பெருமையாக இருக்கிறது என்பதாலோ நான் இதிலே ஆர்வங்காட்ட முன்வரவில்லை. ஏற்கனவே ஆராய்ச்சியாளர்கள் செய்துள்ள முடிவுக்கு யாரோ மறுப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள். மறுக்கவேண்டிய இடத்திலே மறுத்திருந்தால் அது வேறு விஷயம். மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபொழுது, கமில் ஸ்வலீபில் என்ற செக்கோஸ்லவாக்யா நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அங்கே ஒரு பத்திரிகை வெளியிட்டிருக்கிறார், இரண்டு பக்கங்கள் கொண்ட அந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையை-நான் இங்கே படிப்பதானால், நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்-படிக்கும்பொழுது அதிலே திராவிட நாகரீகம் என்பது தவறு என்று சொல்லி, ஏற்கனவே ஆராய்ந்தவர்கள் அரை குறையாக ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அது திராவிடர்களுடைய நாகரீகமில்லை என்றால், வேறு யாருடைய நாகரீகம் என்று அவர் கூறவில்லையென்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கமில் ஸ்வலீபில் அவர்கள், தான் மறுப்பதற்கு இது இது காரணம் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. அது திராவிட நாகரீகம் என்று அனுமானமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள் என்று மட்டுமே சொல்லியிருக்கிறார்கள். கமில் ஸ்வலீபில் கம்யூனிஸ்ட் நாடான செக்கோஸ்லவாக்யா நாட்டைச் சேர்ந்தவர், ஏதோ அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டு அவர் இப்பொழுது அமெரிக்காவிற்குப் போய்விட்டார். அங்கே அவர் சமஸ்கிருத ஆராய்ச்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இதற்கு முன்பு இரண்டாவது தமிழ் மாநாட்டிலே ஹரப்பா-மொகஞ்சதாரோ நாகரீகம் திராவிட நாகரீகம் உடையதுதான் என்று அவரே உறுதிப் படுத்தியிருக்கிறார். அதற்கான சான்றுகளையும் கூட அவர்கள் அப்பொழுது காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மறுக்கிறார்கள். அப்பொழுது தான் சொன்னது தப்பு என்றும் சொல்கிறார்கள். அவரும் ஒரு ஆராய்ச்சியாளர்-லிங்குவிஸ்ட் தான். தனியாக அவர் மீது நமக்குக் கோபம் இல்லை. அவர்கள் அப்படிச் சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு இன்றும் சிலர் வாதிட இறங்கியிருக்கிறார்கள்.

நான் தனிக் குழு அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம் எனக்கு அதிலே சந்தேகம் வந்துவிட்டது என்பதல்ல. அரசாங்கமும் இந்த மன்றமும் ஒரு குழு அமைத்து என்ன முடிவு என்று ஆராயவேண்டுமென்று நான் கேட்கவே இல்லை. அதற்கான அவசியம் இருக்கிறதென்று நான் கருதவும் இல்லை. என்னுடைய தீர்மானத்தில் நான் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன், “சிந்து நதி திர நாகரீகம் பழம்பெரும் திராவிட நாகரீகம்தான் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக, ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கப்படவேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுவதாலும்” என்று. ஏற்கனவே ஆராய்ந்தவர்கள் தமிழரல்லாதவர்கள்; தங்களுக்கிருந்த தமிழறிவால், தமிழிலக்கியங்களிலும் உள்ள எழுத்துக்களை, சொற்களை மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ளார்கள். தமிழர்களுடைய பழக்கங்களையும் வழக்கங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து முடிவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழறிந்த தமிழர்கள் மூலமே இன்னும் அதிக சான்றுகளைத் திரட்டக் கூடிய வகையிலே ஒரு குழு அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுவரை தனி நபர்கள்தான் இதுபற்றி ஆராய்ந்து தங்கள் முடிவுகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களும் தமிழக அரசும் இதுபற்றி ஆராய்ந்து இன்னும் கருத்துக்களைச் சொல்லவில்லை.

இது மொழிவழி தனியரசாக இருப்பதாலும், தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களின் துணைகொண்டு ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழக அரசும் பல்கலைக்கழகங்களும் இதில் முயற்சியெடுக்கவேண்டுமென்று ஏன் நான் கேட்கிறேன் என்றால், லிங்குவிஸ்டிக் ஆராய்ச்சிக்காக இப்பொழுது கம்ப்யூட்டர் என்ற விஞ்ஞான இயந்திரம் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அது அதிக விலையுடையது. அதைத் தனிநபர்கள் வாங்கி விடமுடியாது. எனவே, அரசின் முயற்சியோடும் பல்கலைக்கழகங்களின் ஒத்துழைப்போடும் அந்த கம்ப்யூட்டர் என்ற இயந்திரத்தை

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

வாங்கி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்கின்றேன். சிந்துவெளி நாகரீகம் திராவிட நாகரீகம்தான் என்பதை மேலும் சான்றுகள் காட்டி உறுதிசெய்யவேண்டும்.

“ பஹ்லி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள
வடதிசைக் கங்கையும் இமயமுன் கொண்டு
தென்றிசை யாண்ட தென்னவன் வாழி ”

என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் வடக்கே சென்றிருக்கிறார்கள், தமிழ் மக்கள் வடக்கே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றுகள் இருக்கின்றன. இதன் காரணமாக, நான் வடக்கே இருக்கிறவர்களுக்கும் தெற்கே இருக்கிறவர்களுக்கும் இனபேதங் கற்பித்து சர்ச்சை செய்யப் போவதில்லை. அத்தகைய சர்ச்சையில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அது வீண் சர்ச்சை. அந்த வீண் சர்ச்சையை விலக்கிவைத்து, தமிழினத்தின் நாகரீகம் பற்றிய சான்றுகளை மட்டும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய நாட்டிலே மொழியியல் அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். புலவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதுபற்றி என்ன முடிவு எடுப்பது என்பதல்ல பிரச்சினை. ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்ட முடிவை நாம் உறுதிப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மறைந்த-இந்தியப் பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் சிந்துவெளி நாகரீகம் திராவிடருடையது என்ற கருத்தை ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதிய நூலிலே இந்தக் குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். “ ஹரப்பா-மொகஞ்சதாரோ பகுதிகளுக்குப் போனேன். என்னுடைய கற்பனையிலே, அங்கு காலிலே சிலம்புகளின் ஒலி கலகலவென ஒலிக்க பெண்கள் நடமாடுகிறார்கள். மாடங்களிலே பெண்கள் நடமாடுகிறார்கள் ” என்று அவருக்கே உரிய இலக்கிய ரசனையோடு-அவருக்கிருந்த பல தொல்லைகளுக்கிடையிலும் சிறைச்சாலையிலே அவர் அடங்கிக்கிடந்த நேரத்திலே தமது நூலில் எழுதிவைத்து இருக்கின்றார். சிந்துவெளி நாகரீகம், திராவிட நாகரீகம், அந்த நாகரீகத்திற்குரியவர்கள் தென் பகுதியில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் மொழி, தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம். அவற்றின் விபிதான் ஹரப்பா-மொகஞ்சதாரோவில் கிடைத்த பொருள்கள் மீது பொறிக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்று நேருஜி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் நடுநிலைமையோடும் நெஞ்சுறுதியோடும் பேசக்கூடியவர்கள். அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்லாமல் சர் ஜான் மார்ஷல், என். கே. தத், பாபு கோவிந்தாஸ் போன்றவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கி.மு. 3500 முதல் 2750 வரையில் அங்கே திராவிடர்கள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை ஏற்றுக்கொண்டால், ஹரப்பா-மொகஞ்சதாரோ நாகரீகம் 6 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பழம்பெரும் நாகரீகம் என்று புலப்படும். இதை உலகமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. உலகம் ஒப்புக்கொண்ட ஒன்றை இன்று

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

நாடுவிட்டு நாடு போய்விட்ட காரணத்தால் ஒருவர் மறுக்கிறார். அதுவும் தமிழ் மாநாட்டிலே மறுக்கிறார் என்பதுதான் முக்கியம். அவருடைய தகுதி என்ன என்பது வேறு விஷயம். அவர் இல்லாத இந்த அவையில் நான் அதைப்பற்றிப் பேச விரும்பவில்லை. அவர்கள் உலகத்தமிழ் மாநாட்டிலே கருத்துச் சொல்ல இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதற்குப் பிறகும், ரஷ்ய நாட்டிலுள்ள லிங்குவிஸ்டிக் ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் மீண்டும் தாங்கள் சொன்னதுதான் சரி என்று சில வாரங்களுக்கு முன்பு தெரிவித்தார்கள் என்பதையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். வேங்கடத்திற்குத் தெற்கே இருக்கிற சிந்து வெளித் திராவிட நாகரீகத்தின் வாரிசுகளாக உள்ள-தமிழர்களும், தமிழக அரசும், தமிழகத்திலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களும் சும்மா வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பது முறையாக இருக்காது. நாமும் நம்முடைய கடமையைச் செய்வதற்காக, தனிக் குழுவினை அமைத்து, அந்தக் குழு, ஏற்கெனவே கிடைத்த சான்றுகளை வைத்தும், இனியும் கிடைக்கும் சான்றுகளைச் சேகரித்தும், அதன் முடிவை உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் இங்கு இரண்டு குறிப்புகளைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழர்கள் அல்லாத அயல் நாட்டவரான ஜி. யூ. போப், கால்டுவெல், பெஸ்கி போன்றவர்கள் இங்கே வந்து தமிழுக்காகத் தொண்டு செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நடந்த மூன்றாவது மாநாட்டிலே வந்திருந்தவர்களில், எவ்வளவோ பேர் நன்றாகத் தமிழ் பேசும் நல்ல திறனுடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால், ஒரு சிலர் அரைகுறை ஞானத்தைக் கொண்டு, லிங்குவிஸ்ட் என்ற முறையில் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “தேமதுரத் தமிழோசை” என்று பாரதியார் பாடிய வாசகத்தை, தமிழரல்லாத லிங்குவிஸ்ட் ஒருவர், “தேமதுர” என்பதை “தேமதுரை” என்று அதில் “ஐ” காரம் விடுபட்டுவிட்டது என்று நினைத்துக்கொண்டு தேமதுர என்பதை, தேமதுரை என்று எழுதினர். மதுரையிலே தமிழ்ச்சங்கம் இருந்தது, அந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலே வளர்ந்த தமிழ் என்று கவிஞர் கூறியிருப்பதாகக் கூறினர். “அல்லிராணி கதை” ஒன்றை புகழேந்திப்புவவர் கற்பனையாகப் பாடியிருக்கிறார். ஆனால், அந்த அல்லிராணி என்பவரை உண்மையில் வாழ்ந்தவராக நம்பி, அவர் மதுரையை ஆண்டதுபோல, அன்னிய ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். ஆகவே, சுதந்திரம் பெற்ற நாட்டவராக நாம் மாறிவிட்ட பிறகு, மொழிவழித் தமிழ் மாநிலம் அமைத்துவிட்ட பிறகு, நமக்கு என்று பல்கலைக் கழகங்கள் தோன்றி விட்டபிறகு, இங்கிருப்பவர்கள் அலட்சியமாக இருக்க மாட்டார்கள்-இருக்கக்கூடாது என்று கூறி, நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருமனதாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று அவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

* ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு சிலம்புச்செல்வர் ஐயா திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் முன் மொழிந்து பேசிய தீர்மானத்தை நான் மனப்பூர்வமாக வழிமொழிகின்றேன். மொஹஞ்சதாரோ-ஹரப்பா நாகரீகம் பழம்பெரும்

[ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

திராவிட நாகரீகம்தான் என்று தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களாலும், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களாலும் முடிந்த முடிவாகக் கடந்த அரை நூற்றாண்டாக ஒப்புக்கொண்ட ஒரு உண்மையை மறுதளிப்பவர்கள் திராவிடத்தின் பழம்பெருமையை உலக மக்கள் மத்தியில் மறைக்க முயல்கின்றனர். நம்முடைய பாத்தேரின் சாரதி பாரதி கூட “சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே சேர நன்னாட்டினம் பெண்களுடனே சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்தே தோணிகள் ஓட்டி விளையாடி வருவோம்” என்று பாடியுள்ளார். நம்முடைய புதுமைக் கவி பாரதி ஓடும் ஓட்டி விளையாட கங்கையைத் தேர்ந்தெடுக்க வில்லை, யமுனையைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை, சிந்துநதியைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார். சிந்து நதி நாகரீகம், தமிழர்களுடைய நாகரீகம், திராவிடர்களுடைய நாகரீகம்; அந்த நாகரீகத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் அவன் சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைக்கச் சொல்கிறான். மதுரமான மலையாள மங்கையரை அந்தப் படகிலே வைத்து ஊர்வலம் வரவேண்டுமென்று சொல்கிறான். அவன் பாடுகின்ற இந்தப் பாட்டுக்குரிய உணர்வே சிந்து நதி தீரத்தில் கண்டுபிடித்த மொஹஞ்சதாரோ-ஹரப்பா, திராவிட நாகரீகம்தான் என்ற கண்டுபிடிப்பை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் தோன்றியிருக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அன்றைய காலத்திலேயிருந்து, இன்றையக் காலம் வரையிலும், நம்முடைய தமிழ்நாட்டினுடைய பழம் பெரும் நாகரீகத்தை, பண்பாட்டை, மொழிச்சிறப்பை, இலக்கண அமைப்பை, இலக்கியத்தில் இருக்கின்ற உன்னத நிலையையெல்லாம், காலத்தால் முற்பட்டிருக்கும் அந்தப் பெருமைகளையெல்லாம் திராவிட நாகரீகத்திற்கு, தமிழர்களின் பண்பாட்டிற்கு ஊறுவிளைவிக்கும் வகையில் தமிழ்நாட்டில் புல்லுருவிகள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றையக் காலச்சூழலில் தமிழகத்தின் பண்பாட்டை, இலக்கியச் சிறப்புகளை, பொறுப்பற்றவர்கள் காலத்தால் பிற்பட்டது என்று வாதாடுகின்ற முறையிலே தமிழர்களின் பெருமைக்கு, தமிழின் சிறப்புக்கு ஊறுவிளைவிக்கின்ற நோக்கத்துடன் இருப்பதால், நம்முடைய அரசு சிறப்பான முறையில் தன் ஆய்வுக்குழுவினை நியமித்து, மாண்புமிகு ஐயா திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் கூறியதைப்போன்று மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பா நாகரீகம் மட்டுமல்ல, இந்தியத் திருநாட்டிலே இருக்கின்ற மிகச்சிறப்பான, தொன்மை வாய்ந்த, உயர்ந்த நாகரீகமே திராவிட நாகரீகம்தான், தமிழ் நாகரீகம்தான் என்கின்ற உண்மையைக் கண்டுபிடித்து, உலகிற்கு உணர்த்தும் வகையில் ஒரு முறையான ஆய்வுக்குழுவினை நியமித்து, அதைச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அரபு நாட்டிலேகூட, அழகாக இருக்கின்ற பெண்களை “ஹிந்தா” என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்தியத் திருநாட்டிலே அராபியர்கள் முதன் முதலாகத் தமிழ்நாட்டிற்கு, தென்பாண்டி மண்டலத்திற்குத்தான் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையில்

1970 ஆகஸ்ட் 29] [ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

அழகிய பெண்களை “ ஹிந்தா ” என்று அழைக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தியப் பெண்களைப் போன்ற அழகுடையவர்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்தியா என்னும் பெயர்கூட அரபுப்பெருமக்கள் “ ஹிந்த ” என்று அழைத்ததால்தான் வந்திருக்கிறது என்று மொழி ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். இதையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு, இங்கு ஆய்வுக்குழு அமைப்பதன்மூலம் மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பா நாகரீகம் மட்டும் அல்ல, உலக ஆய்வாளர்கள் மத்தியில், இந்தியத் திருநாட்டில் மட்டுமல்ல, உலகத்திலேயிருக்கும் பழம் பெரும் நாகரீகத்திற்கெல்லாம், மொழிக்கெல்லாம் நம்முடைய திராவிட நாகரீகம்தான், தமிழ் நாகரீகம்தான், தமிழ்மொழிதான் மூலாதாரமானது என்ற உண்மையை நிரூபிக்கும்வகையில் அரசு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அவர்களுடைய தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : தலைவரவர்களே, பாரீஸ் நகரத்திலே நடந்த மாநாட்டிலே கலந்துகொண்ட நண்பர்கள், அவர்கள் ஏதோ தவறான முடிவை எடுத்ததைக் கண்டு வருத்தப்பட்டு, அரசியல் சபையிலே வந்து இதைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைப்பது சரியா என்பதை நான் யோசிக்கிறேன். இது ஒரு பழம்பெரும் நாகரீகம், இதிலே சந்தேகம் எவருக்கும் இல்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : இங்கே வந்திருக்கின்ற விஷயத்திற்கான சான்று-அந்தக் குறிப்பிட்ட பாரீஸ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதி படித்த பத்திரிகை என்னுடைய கையிலே இருக்கிறது. அதை எல்லோருக்கும் அச்சடித்துக்கொடுக்க என்னால் முடியவில்லை. அங்கு யாரும் தவறாக நடத்தப்பட்டதாகவும் இல்லை, தவறாக நடந்து கொண்டதாகவும் இல்லை. ஆகவே, அதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாக நண்பர் மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது தவறு.

திரு. கே. வினாயகம் : நான் பேசி முடித்தால், நான் என்ன கூறினேன் என்பது தெரியும். ஒரு வார்த்தைக்குள்ளேயே அதிலே தவறு கண்டுபிடித்தால், முதலிலே நாம் போயிருக்கலே கூடாது. அங்கு ஆங்கிலத்திலே நடந்தது. தமிழ் மாநாட்டுப் புரொசீடிங்ஸ் மொத்தமும் ஆங்கிலத்தில் நடந்தது. நடந்ததா இல்லையா? எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் ஆங்கிலத்திலே நடந்தன. அதுபோலவே, அங்கு என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் போக வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : போய் இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தை உறுப்பினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களிடம் சென்று அறிவித்தார்களா?

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள், ஆங்கிலத்தில் நடந்தால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று சொன்னதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும். நிச்சயமாக அவர்கள் பேசும் ஆங்கிலத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

முடியும். அதுமட்டுமல்ல, அங்கே தமிழிலேயும் நடந்தது. திரும்பவும் கூறுகிறேன், இது தமிழ் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம், புரியாதவர்கள் பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : அரசியல் சபையிலே தலையை எண்ணி 'how many hands' என்று பார்ப்பது போன்றல்ல இது. அப்படியல்ல பேசுவது. என்ன நடந்தது என்பதைப்பற்றி, கடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய புரோசீடிங்க்ஸ்ஸைக் கொடுத்தால் நாங்கள் ஒரு முடிவிற்கு வர முடியும். அங்கு என்ன நடந்தது என்று யாருக்கும் தெரியாது. பத்திரிகையிலே ஒன்றிரண்டு செய்திகள் வந்தன. அங்கு நடந்த விவரம் எங்களுக்கும் கிடைத்திருந்து, எங்களிடம் இது பற்றி, "உங்கள் யோசனை என்ன?" என்று கேட்டால் நாங்களும் உங்களோடு சேர்ந்து சொல்ல முடியும்.

மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பா கல்சர் என்பது, திராவிட கல்சர் என்பதிலெல்லாம் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. நானும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நமது சபையிலே வீற்றிருக்கும் செயலாளர் திரு. சி. டி. நடராஜன் அவர்களும்—அவரது பெயரைச் சொல்லியிருக்கக்கூடாது—நாங்களெல்லாம் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே எம்.ஏ. வகுப்பிலே படித்தபொழுது சர் ஜான் மார்ஷல் 1928-ஆம் ஆண்டு அவருடைய புத்தகம் வெளியாயிற்று. மொகஞ்சதாரோ என்பது, ஹரப்பா என்பது இன்றையதினம் வெஸ்ட் பாகிஸ்தானில் இருக்கிறது. இன்னொன்று சிந்திலே இருக்கிறது. இரண்டும் நம்மிடம் இல்லை. நாம் போய்ப் பார்க்கும் பொழுது வேறு ஒரு தேசத்திலே சேர்ந்திருக்கிறது.

அங்கே ஆராய்ச்சி செய்தவர் அவர் மாத்திரமல்ல. மிஸ்டர் வீலர், டைரக்டர் ஜெனரல் ஆப் ஆர்கியலாஜிகல் சர்வே—இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சிறந்த புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். திராவிட நாகரீகம் என்று அவர்கள் வெறுமனே முடிவுக்கு வந்து விடவில்லை. புதைபொருள் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து, இறந்து போன உடலை மண் பாண்டத்திற்குள் வைத்திருந்ததைப் பார்த்து, அந்தப் பாணிகளிலே "புல்"—மாடு போட்டிருந்ததைப் பார்த்து முடிவுக்கு வந்தார்கள். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றுதானே அண்ணா அவர்களைப் புதைத்தீர்கள். குதிரை ஆரியன் கல்சர்; திராவிட கல்சர் மாடுதான். அங்கிருந்த திராவிடர்கள் அதற்குப் பிறகு தெற்கே வந்தார்கள். திராவிடர்கள் வந்த பிறகுதான் ஆரியர்கள் வந்தார்கள். திராவிடன் என்றால் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று அந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறது. நாலரை அடி உயரந்தான் இருப்பான், கறுப்பாக இருக்க வேண்டும். He must be put back உதடு எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் தடித்து இருக்க வேண்டும். "சப்பிஸ் நோஸ்" இருக்க வேண்டும். "அக்விவன் நோஸ்" ஆக இருந்தால் அவன் ஆரியன். "கர்லி ஹேர்" இருக்க வேண்டும். சர் ஜான் வீலர், சர் ஜான் மார்ஷல் எழுதியிருக்கிறார். இப்படி இருப்பவர்கள் திராவிடர்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார். அவர்களிடமிருந்து வந்த நாம் பிறகு மாறி மாறி இன்று தமிழர்களாக இருக்கிறோம். நான் ஐயாவோடு தகராறு வைத்துக்

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. கே. வினாயகம்]

கொள்ளப் பேச வரவில்லை. அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கத்தான் வருகிறேன். இதை ஒரு அரசியல் சபையில் வைத்து, பொலிதிகல் பாடியில் வைத்து விவாதிக்க வேண்டுமா என்றுதான் கேட்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் முதல் முதலில் டெல்லிக்குப் போனபோது என்ன கூறினார்? “I come from the Dravidian stock and I am proud to be one” என்று சொன்னார்களே, அதன் பொருள் அனைவருக்கும் தெரியும் அல்லவா? உலகத் தமிழ் மாநாட்டு நடவடிக்கைகள் ஆங்கிலத்தில் நடந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு என்ன நடந்தது என்பதற்கு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்துவிட்டு ரெசல்யூஷன் வந்திருந்தால் தெளிவாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். “Races in South India” போன்ற புத்தகங்களை எல்லாம் அந்தக் காலத்தில் பாஸ் பண்ணுவதற்காகப் படித்தார்கள். இவ்வளவு எல்லாம் படித்தும் 35 மார்க்குக்கு மேல் அந்தக் காலத்து புரபசர்கள் தரமாட்டார்கள். ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ கல்சர் is definitely, beyond any reasonable doubt, Dravidian culture and here and now I declare it. அந்தத் திராவிடர்களா நாம் என்பதுதான் பேச்சு (கையொலி) காலம் மாறி, பிறகு வந்த ஆரியனோடு தொடர்பு ஏற்பட்ட பிறகு admixture of Tamilian civilization ஆகியிருக்கிறது. ஆறடி இருந்தால் திராவிடன் இல்லை; நாலரை அடி இருந்தால்தான் திராவிடன்; கர்லி ஹேர் இருந்தால்தான் திராவிடன். அப்படியார் இருக்கிறார்கள்? We are not conscious of our reality (குறுக்கீடு) அது திராவிடியன் கல்சர்தான். சிவனுடைய வாகனம் என்றுகூடக் கருதப்பட்டது. எக்ஸ்கவேஷனில் சிவனுடைய சித்திரங்கள் கிடைத்தன.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்கள் திராவிடர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் என்பது பற்றிச் சித்தரிக்கிறார்கள். மனிதர்களே குரங்கில் இருந்துதான் தோன்றியதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். எனவே நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள், இன்னும் அந்தக் கட்டத்திலிருந்து மாறு படவில்லையென்றும் சித்தரிப்பாரா?

திரு. கே. வினாயகம் : ஐயா அவர்கள் குரங்கில் இருந்து வந்திருந்தால் நானும் குரங்கில் இருந்து வந்தவன்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு திரு. என். வி. என். அவர்கள் கேட்ட கேள்வி வேடிக்கைக்காகவோ அல்லது விளையாட்டுக்காகவோ கேட்ட கேள்வி அல்ல. திராவிடர்கள் அந்தக் காலத்தில் எப்படி இருந்தார்கள், இப்போது நாம் எல்லாம் திராவிடர்களா, நாம் கலந்து விட்டோம் என்றெல்லாம் திராவிட கலாசாரத்தைப் பற்றிக் குறை சொல்லும் அளவுக்குப் பேசினார்கள். அன்று இருந்த அதே உருவந்தான் இன்றும் இருக்க வேண்டுமென்றால் அது சரியல்ல. எவ்வளவோ ஆண்டுகள் சென்ற நிலையில் உருவங்கள் மாறுகின்றன. டார்வின் சித்தாந்தப்படி மனிதன் குரங்கில் இருந்து வந்தவன். நாமெல்லாம் மனிதர்கள். நாம் இன்று குரங்கு போல் இல்லை. ஆகவே, மனிதர்கள் இல்லையென்று விவாதிக்க முடியாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

அதே போன்று அப்போது இருந்த அதே உருவத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தால் நாமெல்லாம் திராவிடர்கள் அல்ல என்று சொல்ல முடியாது. (திரு. கே. வினாயகம் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை) “நாம் எல்லாம் திராவிடர்களா?” என்று நீங்கள் கேட்ட நிலையில் உங்கள் அருமையான கேள்வியை உங்கள் தரப்பில் இருந்தவர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு வரவேற்று, கையொலியும் செய்தார்கள். நீங்கள் அப்படிச் கூறவில்லை என்றால் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். குரங்கில் இருந்து மனிதன் வந்தான் என்று சொல்லும்போது இப்போது மனிதன் குரங்கைப் போல் இல்லை. ஆகவே, மனிதர்கள் இல்லை என்று சொன்னால் எப்படியோ அது போன்றுதான் அன்று திராவிடர்கள் இருந்த உருவத்தில் இன்று இல்லாததால் திராவிடர்கள் இல்லை என்று சொல்லுவது இருக்கிறது. உருவம், கலாசாரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறியிருக்கலாம். அதற்காக திராவிடர்கள் அந்த ஆரிஜினைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல என்று கூற முடியாது.

திரு. கே. வினாயகம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் ஒரு திசையில் போகும்போது வேறு திசையில் திருப்பி விடுகிறார்கள். It is a result or research. அப்போது இருந்த நிலையைக் கூறி இப்போது அந்த மாதிரி இல்லை என்று கூறினேன். இப்போது நாம் தமிழர்களாக இருக்கிறோம். டார்வின் தியரியிலே தப்பு என்று சொல்லி இப்போது விவாதம் நடக்கிறது. Darwin's theory is now at stake. இப்போதுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்கள், டார்வின் தியரி தப்பு, ஏதோ கிறுக்குப் பிடித்தவன் சொன்னது, “பர்வர்டட் மைண்ட்”ல் சொன்னது என்று கூறுகிறார்கள். இதெல்லாம் ஆராய்ச்சிக்குரிய விஷயம். இதிலே கோபித்துக் கொள்ளுவதில் லாபம் இல்லை. We are all proud of saying that we have come from the Dravidian stock. பொருள் என்ன? அப்படிச் சொன்ன பிறகு அதையே வைத்துக்கொண்டு நாம்தான் இவர்கள், அவர்கள் என்று பிரித்துப் பேசுவதில் லாபம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ நாகரீகம் திராவிட நாகரீகமா, அல்லவா என்பது பற்றித்தான் தீர்மானம்.

திரு. கே. வினாயகம் : அது திராவிட நாகரீகம் இல்லை என்று சொன்னால் அது முழுக்க முழுக்கத் தப்பு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் இங்கு எடுத்துள்ள பிரச்சினை இது அரசியல் சபையில் விவாதிக்கப் படலாமா என்பதாகும். சிலம்புச் செல்வர் அவருடைய கருத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் என்றே நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை அவர் கொண்டு வந்தபோதே நம்முடைய நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் இது இங்கே விவாதிக்கப்படக்கூடாது என்ற பிரச்சினையை எழுப்பியிருப்பார்களேயானால் நியாயமாகக் கூட இருந்திருக்கலாம். சிலம்புச்செல்வர் பேசி முடித்து, ஹாஜி பீர் முஹம்மது அவர்கள் வழிமொழிந்து பேசி முடித்த பிறகு திரு.

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வினாயகம் அவர்கள் எழுந்து இதைப் பற்றி விவாதிக்கலாமா என்று கேட்டதோடு அமையாமல் அது திராவிட நாகரீகந்தான் என்று உறுதியளித்திருப்பதே திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுடைய தீர்மானத்தை வழிமொழிந்து பேசியதாகத்தான் இந்த அவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர வேறு ஒன்றும்ல்ல. இதுவே திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுக்கு நல்ல வெற்றியாகும்.

திரு. கே. வினாயகம் : என்னதான் பேசினாலும் அவர்கள் இந்தப் பக்கம் வரமாட்டார், உங்களை விட்டும் போகமாட்டார். ஒரு பழம்பெரும் நாகரீகத்தை பொலிதிகல் பிரச்சினையாக ஆக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் வாதம். ஆக, இப்போது ஒரு குழுவைப் போடுங்கள். அதில் எப்பேர்ப்பட்டவர்களைப் போடவேண்டும்? கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி தெரிந்தவர்களை, கொஞ்சம் இதில் அக்கறை கொண்டவர்களைப் போடவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “..... இது பற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறப்புக் குழுவை அமைக்கவேண்டும்” என்று தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பேரவை முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : சிறப்புக் குழு வேண்டியதுதான். ஆனால் எப்பேர்ப்பட்டவர்களைப் போட வேண்டுமென்றால் people with authority, with some efficiency of the subject, not you and me, M.L.As. . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று இதில் சொல்லவில்லை.

(Thiru V. S. Govindarajan rose.)

THIRU K. VINAYAKAM : Are you going to allow these people to fall upon me just like. . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த ஆராய்ச்சிக் குழுவில் இடம் பெறுகிறவர்கள் எம்.எல்.ஏ., போன்றவர்களாக இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் கூறியது இங்குள்ள எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களையும் இழிவுபடுத்துவதாகும். ஆகவே அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தத் துறையில் வல்ல ஆராய்ச்சியாளர்கள் இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியாளர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தால் அவர்களைச் சேர்க்கக் கூடாதா? ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அக்குழுவில் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இழிவு செய்வது போலாகும். ஆகவே அதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும்.

Thiru K. VINAYAKAM : Do you think you are going to score a point over me. What is all this?

[திரு. கே. வினாயகம்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

தகுதி பெற்றிருந்தால் அவர்களும் இருக்கலாம். ஆனால், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகப் போடக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேனே தவிர சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கும் இந்த ஆராய்ச்சியில் போதிய அளவு அனுபவமும் திறமையும் இருந்தால் அவர்கள் இதில் இருப்பதைப் பற்றி ஒரு ஆட்சேபணையுமில்லை. ஆகவே, நான் வாபஸ் வாங்குவதற்கு என்ன இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். you are asking me to withdraw. எனக்கு யார் மனமும் புண்படும்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை, அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லாதவன் நான்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும்போது Are you going to allow these people to fall upon me just like . . . என்று நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதன் முடிவு “டாக்ஸ்” (Dogs) என்றுதான் பொருள். அதை சொல்லாமல் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒன்று முடிவைச் சொல்லவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அந்த வார்த்தையை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

திரு. கே. வினாயகம்: நான் வாபஸ் வாங்க மாட்டேன். What is all this Sir, I was saying something. I am not going to withdraw. Let him not make this his personal affair. For each and everything he gets up and interrupts. He thinks I will fall a victim to his temptations and make mistake.

(Some members rose.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. கே. வினாயகம்: பேச ஒன்றுமேயில்லை. I have almost finished. They thought that I would fall a victim to their temptations ஆதலால் இந்தக் கமிட்டி போடுவதில் நாம் கொஞ்சம் யோசனை செலுத்தி நல்ல நிபுணர்களைப் போட்டு நல்லதொரு முடிவிற்கு வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, at the very outset I would like to stress the fact that the resolution brought forward by my distinguished friend Mr. Ma. Po. Si. has to be read through with caution. The manner in which discussion has taken place for the last ten minutes gives an indication and convinces everyone who is interested in scientific data and scientific material, how much of heat can be imported into any discussion when it is likely to become political. Therefore while this resolution is perfectly all-right I would like to make one important point.

Let us bear one thing foremost in our mind. Let us try to remove politics from this resolution. Let us try to make it as objective as possible.

1970 ஆகஸ்ட் 29] [Dr. H. V. Hande]

With regard to Dravidian culture, so much discussion had taken place right now. There is a misconception. Dravidian culture is common to almost all these areas in Southern India. Those who speak Kannada, Telugu, Malayalam and Tamil—all come from Dravidian stock. Almost all persons from South India are from Dravidian stock. It may be a few centuries ago there were other cultures which had their impact on Dravidian culture. Dravidian culture suffered many damages. For instance, in some parts of 'Old Chera area' and also in Andhra area, there was a lot of impact of Aryan culture on Dravidian culture. Due to this, damage was done to Telugu and large number of words in Telugu which were similar to Tamil were removed and Sanskrit came in its place. Sanskrit words were substituted similarly in Kannada. A number of words, with connotations just as in Tamil, are there in Kannada. You will find them in 'Palaya Kannada' (பழைய கன்னடா). You say for going 'போக' in Tamil and 'போகு' in Kannada. But for the last two centuries it is 'ஹாசு'. What I am saying is there were number of original Tamil words in Kannada. Onslaught of Aryan culture was responsible for loss of those Tamil words in Kannada literature. Such onslaught had taken place in Telugu also. The only place which had not suffered from Aryan onslaught is Tamil Nadu and so you find in Tamil, a number of words had retained their originality. There are cultural connections between what is found in Mohanjadaro and civilisation of South India.

In this context I want everyone not to make the mistake that Dravidian culture means only Tamil culture. My father was an executive member of Dravidian Federation about 50 years ago. That is why I know many things about this subject. We have got a lot of literature on this and there is a big library in our house and I know some thing about this. Dravidian culture, for the past fifty or sixty years, is the common property of all civilisation. It is possible that certain things which existed in Mohanjadaro might have existed in South India also. In this connection I shall quote from the book 'Prehistoric civilisation of Indus valley' written by Sri K. N. Dikshit as part of 'Sir William Meyer Lectures, 1935'. This is what he says:—

'At no great distance from these newly discovered places is the gulf of Cambay. It was at the ports of Cambay and Broach that the carnelian industry of India was concentrated and the extensive use of this material in the Indus cities renders it almost certain that further investigation in the Narbada valley will bring to light other settlements of that period. Considering that the conch shell (*I think this is a good point for Ma.Po.Si.*) which is typical of the Indus valley civilisation and which seems to have been in extensive use in the Indus cities was obtained from the south-east coast of Madras Presidency, it would not be too much to hope that a through investigation of the area in the Tinnevely District (*I hink Mr. Peer Mohamed will like this*) and the

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஆகஸ்ட் 29]

neighbouring regions such as the ancient seaport of Korkai will one day lead to the discovery of some site which would be contemporary with or even a little later than the Indus civilisation.

Finally he ends like this :

"Let me conclude by expressing the hope that in Madras investigators will be found who will have the honour of unearthing some antiquities proving the extension of this civilisation further to the South which, I need hardly say, will be a very important result to achieve indeed!"

It is here that we have to make a lot of investigation. We have to proceed with caution. This resolution has been brought forward because some controversy had been raised at the Third Tamil Conference held recently at Paris. I hope Mr. Ma.Po.Si. will reply at the end. He attended the Conference. Many of our representatives also attended. When the present controversy was raised, why was it not rebutted straightaway there? That is the point. The resolution says we shall have a Committee to rebut what had been said at that conference. What I say is a Committee like this should not be constituted merely to rebut what took place at a conference, a scientific conference like the one held in Paris. That was a conference, a gathering of scholars, wherein they spoke on scientific data. But here it has now come to the Assembly in the form of a resolution favouring the appointment of a Committee by Government to rebut what had been said at Paris conference. What I say is "don't infuse politics" into this. Let us not have a Committee to rebut what has been said there. We could appoint a Committee for investigation. Investigations might produce results which would rebut what that Czechoslovakian said.

Sir, we should make the terms of reference of this Committee in such a way as to rebut the statement made by the Czechoslovakian delegate. Otherwise, it would become just like a fiat of King Frederick of Spain who had stated that the world was flat. When the fiat was refuted by person that the world was round he was ordered to be sent to the gallows and when he finally accepted the fiat and said that the world was flat, he was released. So, my point is that a scientific investigation should be made in regard to this matter.

Now I would like to stress another point. We have sent a number of delegates to the Tamil Conference. I wonder what our experts were doing when an absurd statement was made. When an absurd statement is made, is it not the duty of the couple of our delegates who are equipped with adequate scientific data to rebut that statement of the Czechoslovakian delegate by saying that for the following reasons we repudiate that statement? With due respect to Thiru Karuthiruman who was also one of the delegates, I must say that we should have had somebody who has the technical know-how and scientific knowledge to rebut that

1970 ஆகஸ்ட் 29] [Dr. H. V. Hande]

statement. It is really unfortunate that we have not had such a person as to say that 'I have got statistics to prove that that statement is wrong'.

Finally with regard to Darwin's theory, I must say that the theory has been stated to be true. According to this theory, 'man' originally came from monkey. But Dr. Manavala Ramana-
njam who was Professor of Zoology in the Presidency College had advocated the theory that 'man' came from pig. Just because he said this, we cannot condemn him and say that he is not a good scientist. Sir, my only plea is that we should not mix up emotion with this matter. Sometimes hot words are exchanged and heat is produced. Now, the hon. Member, Thiru Vinayakam has spoken about Darwin's theory and sometimes what he says is also true (Laughter) (THIRU K. VINAYAKAM : We are now allies). Though we may agree with him or not, let us not try to bring in personalities and make it a political affair.

Here, the proposal is to appoint a committee to go into the whole matter. The Committee must be given a free hand to achieve the noble and laudable objectives aimed at in the Resolution. I commend this Resolution for the acceptance of the House.

* திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களால் இங்கே முன்மொழியப்பட்டு இருக்கக்கூடிய இந்த தீர்மானத்தை குறித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முதல் இரண்டு உலகத் தமிழ் மாநாடுகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்த உலகத் தமிழ் மாநாடானது ஆராய்ச்சித் தன்மை கொண்டு தமிழ் மொழியின் கடந்த காலத்தைப் பற்றியும், நாகரீகங்கள் கலாசாரங்களையும் விவாதித்து இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டு மக்கள், தமிழ் பிரதிநிதிகள் அல்லாமல் தமிழ் பற்றியோ, அல்லது தமிழை தெரிந்து இருக்கக்கூடிய வேறு பல நாடுகள் சேர்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் விவாதிக்கும் மன்றமாகவும், அந்த விவாதத்திலிருந்து ஏற்படக்கூடிய கருத்துரைகளை வெளியிடக்கூடிய, அதாவது தமிழினுடைய கடந்த கால வரலாற்றைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி, அதனுடைய வளர்ச்சிக்கான யோசனைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு அரங்கமாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, இன்று பாரீஸ் மாநாட்டிலே என்ன நடந்தது என்பதைப் பற்றி நமக்கு விவரம் கூறுவார்கள் கிடையாது. பல நாட்கள் அந்த மாநாடு நடந்தது. அங்கே பல பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதித்து இருப்பார்கள்.

ஆனால் இங்கே கூறப்பட்ட இந்த தீர்மானமானது எந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி முன் வைக்க விரும்புகிறது என்றால் சிந்து நதி தீர் நாகரிகத்தைப்பற்றி, அது பழம் பெரும் திராவிட நாகரீகம் என்பது தான் என்பதைப் பற்றி திட்டவாட்டமாக ஐயத்திற்கு இடமின்றி அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுவதாலும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

நான் அறிந்த வகையிலே இன்று நம்முடைய நாட்டிலே பல்கலைக் கழகத்தின் சரித்திர புத்தகங்கள்தான் மாணவர்களுக்கு சரித்திர ஆராய்ச்சிகளைப்பற்றியும் கடந்த கால வரலாற்றைப்பற்றியும் போதிக்கின்றன. இந்த புத்தகத்தின் “டெக்ஸ்ட்” எதுவாக இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் பல்கலைக் கழகங்களில் அவர்களால் நியமிக்கப்படும் குழுக்கள் ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் போதிப்பதற்காக சரித்திர புத்தகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறது. அதை அனுசரித்துத்தான் இன்று பல்கலைக் கழகங்களில் பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் சரித்திர இயல் என்பதும் சமூக விஞ்ஞானத்தின் ஒரு பிரிவு தான் என்று உலகத்திலுள்ள பேரறிஞர்கள் ஒப்புக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானம் என்ற முறையில் அது தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. கருத்துக்களில் மாறுதல் காரணமாக தொடர்ந்து புதிய புதிய ஆதாரம் காட்டும்போது ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளில் மாற்றங்கள், திருத்தங்கள் செய்து கொண்டு விஞ்ஞானம் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. ஆதாரம் குறிப்பிடுகிறபோது எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் “ஈன்ஸ்டீன் தியரி ஆப் ரிலேடிவிடி” என்ற தத்துவத்தைக் காட்டி அதிலும் மாற்றம் தேவைப்படுகிறது என்று உலகத்திலுள்ள பெளதிக இயல் விஞ்ஞானிகளில் ஒரு சாரார் கூறுகிறார்கள். அதே போல் ரசாயனத்துறையில் பல்வேறு துறைகளில் இன்று மேலும் மேலும் புதிய சான்றுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு மாற்றம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அந்த “தியரிகள்” என்று சொல்லப்படும் தத்துவங்கள் விமர்சிக்கப்படும். அந்த நிலையில் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்சினையில் நம்முடைய சென்னைப் பல்கலைக்கழகமோ, மதுரைப் பல்கலைக்கழகமோ வரலாற்றுத் துறையில் என்ன போதிக்கிறார்கள் என்பதை ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் அறிந்த அளவுக்கு உலகத் தமிழ் மாநாடு எடுக்கும் எந்த விதமான கருத்துக்களும் நம்முடைய பல்கலைக்கழகங்களைக் கட்டுப்படுத்தும் ஸ்டாச்கூட்டரி முடிவுகள் அல்ல. கட்டுப்படுத்த முடியாது. பல்கலைக்கழகங்களில் அவர்கள் வகுத்து இருக்கும் பாடங்களில் கூட நாம் என்ன கண்டு இருக்கிறோம் என்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைக் கூறும் நேரத்தில் கூட அவர்களே இரு கருத்துக்கள் இருந்தால் முதலிலே விஞ்ஞான முறையில் திசிஸ் என்ற முறையில் இது என்ன என்று கருத்து கூறுவார்கள். அதற்கு மாத்திரம் மேற்கோள் காட்டுவார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக இதற்குத் தொடர்பாக மற்றொரு சிந்தாந்தம் இருக்கிறது என்று கூறி அதற்கான ஆதாரம் என்ன இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். இவ்வாறு இன்று சரித்திர புத்தகங்களில் இன்று இந்தியாவின் தன்மை, நிகழ்ச்சிகள் விவரிக்கப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையில் முடிவாக எதுவாக இருந்தாலும், அரசாங்கம் தமிழகத்தில் இருக்கும் பல்கலைக்கழகங்களில் இது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து முடிவு எடுப்பது பொருத்தமானதாகும்.

1970 ஆகஸ்ட் 29] '[திரு. என். சங்கரய்யா]

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் தீர்மானத்தில் சிந்து நதி தீர நாகரீகம் பழம் பெரும் திராவிட நாகரீகம்தான் என்பதை திட்டவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்படி முடிவுக்கு வந்து விட்டால் ஆராய்ச்சிக்கு அவசியமே இல்லையே. ஏனென்றால், ஒரு முடிவுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவது சிறப்பாக இருக்காது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு நம் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்கள் அவர்களுடைய சரித்திர இயல் பிரிவுகளைக் கொண்டோ அல்லது தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகளைக் கொண்டோ ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அது விஞ்ஞான ரீதியாக இருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சியாக இருக்கும். அவர்கள் சுதந்திரமாக செயல்படவேண்டும். சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களை அந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் சுயேட்சையாக ஆராய வேண்டும். சுதந்திரமாக செயல்படவேண்டும். சட்டமன்ற தீர்ப்பு ஒன்று இருக்கிறது, சட்டமன்றம் முன்கூட்டியே செய்யப்பட்ட முடிவு என்று ஒன்று இருக்கிறது, அதற்குட்பட்டு தங்களுடைய ஆராய்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டுப்பாடு ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டால், அது உண்மையில் விஞ்ஞான ரீதியாக உள்ள ஆராய்ச்சியாக இருக்காது.

ஆகவே, இன்று எந்த கருத்துக்கள் பாரீஸ் மகாநாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டாலும், அதை மறுத்து உரைக்கக்கூடிய முயற்சி நல்ல அடிப்படையில் அமைய வேண்டும். எவ்வாறு இருக்கவேண்டுமென்றால், அமைக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சிக்குழு பல்கலைக்கழகங்களின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய ஆராய்ச்சிக் குழு தங்களுடைய சுயேச்சையான அனுபவத்தின் அடிப்படையில், ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில், தங்கள் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு சித்தாந்தங்களையும் ஆராய்ந்து, ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, மறுக்கவேண்டியவைகளை மறுத்து, அதன் அடிப்படையில் உண்மை என்ன என்ற ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை வழங்கப்படவேண்டும். அவ்வாறு வழங்கப்படாமல், தீர்மானத்தில் கடைசிக்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய “..... திட்டவட்டமாக, ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுவதாலும்” என்று சட்டமன்றத்தில் ஒரு முடிவை செய்துவிட்டு, ஆராய்ச்சியாளர்களை ஆராய்ந்து சொந்த முடிவுக்கு வாருங்கள் என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அது முறணாகப் படுகிறது. ஆகவே, அந்த வாசகத்தை சற்று திருத்தி, இந்தப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது, இதைப்பற்றி ஒரு சர்ச்சை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த சர்ச்சையைப்பற்றி தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தங்களுடைய பல்கலைக்கழகங்கள் மூலமோ அல்லது அரசாங்கத்தினாலோ ஏற்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரு ஆராய்ச்சிக் குழுவின் மூலம் பூரணமாக ஆராய்ந்து; உண்மையை அறிந்து, தக்கதோர் அறிக்கையை வெளியிட வேண்டும் என்று அமைத்தால் நலமாக இருக்கும். அவர்கள் எந்த முடிவுக்கு வந்தாலும் சுயேச்சையாக ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும், எந்தவிதமான அரசியல் நிர்ப்பந்தமுமின்றி அவர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

சுயேச்சையாக அறிக்கையை சமர்ப்பித்தால், இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு சரியான முடிவு ஏற்படுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கூறி நான் அமர்கிறேன்.

*THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, being a student of South Indian History I wish to say a few words about this interesting subject. Not only the people of our State, but Historian and Archaeological experts of our country and Scholars living in other countries are also interested in this subject. Therefore I welcome the suggestion made by hon. Member Thiru Ma.Po. Sivagnana Gramanar that a Committee be constituted to go into the matter and take some decisions, just like in any Scientific field or historical field. In a country like ours, there have been a number of civilisations which appeared and disappeared and on account of excavations by archaeologists we are getting more information about them day by day; we are compelled to change our ideas with regard to so many things. It is very difficult to come to a decision. That is what I want to point out. The word 'decide' should be amended. We cannot come to a decision at this stage on this crucial question; many eminent Indian authors and European authors have written on this subject and newspapers like 'Hindu' and 'Indian Express' had been publishing articles on this subject and we have learnt so many new things from all these. It is a controversial subject. So many civilisations appeared and disappeared.

Moreover the words 'Dravidian' and 'Aryan' are so vague. Any idea you may have on the subject now may have to be changed according to the historic information you may get subsequently. One thing is certain. Simply because the Tamil Conference held in Paris, which was not represented by many leading Historians and experts of our country and where only a few people gathered because of pecuniary circumstances and where many could not go, decided that it was not 'Dravidian', so, we now want to pass this resolution! What I say is, let us not worry about this. The First and Second Tamil Conferences said that it was Dravidian. Now the third conference has said it was not Dravidian. The fourth Conference that might be held might say that it would be only Dravidian. So let us not unduly worry about it. We can only take tentative decisions on these matters. We cannot finally decide the thing.

We are now having before us a resolution. We may appoint an Expert Committee. We may not have all experts here. Experts in this field from Andhra and other States also might be invited and included in this Expert Committee. They may take up this work and give their opinion. Even then it will be difficult to come to a decision in this matter.

Moreover, there is another point. We are saying 'Dravidian language'. You must remember that in South we have Tamil, Telugu, Malayalam and Kanarese languages. We belong to the same linguistic group; but due to passage of time, some languages

1970 ஆகஸ்ட் 29] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

ct this group might have disappeared and only these four languages are remaining. We do not know whether we can identify Tannil culture with Dravidian culture; or equate Telugu culture with Dravidian culture or Kanarese or Malayalam culture with Dravidian culture. Languages came and some got modified. English had been here for a number of years, and English words have come into our South Indian languages. If English had continued here for some more centuries, most of our languages would have lost their originality and we many not know what a Dravidian of Aryan language would be.

Therefore I say it is difficult to decide at this stage. I am glad that Mr. Ma.Po.Si. had brought this resolution. The Government can appoint a Committee. Such a question should be referred to the University authorities but now that it has been brought to the Assembly, let our Hon. Minister pay attention to it and appoint eminent scholars (not only from our State but outside also viz. Andhra, Mysore and Kerala who may be well versed in this subject and also from outside the country. The subject is vast and requires deep study. We can only take tentative decisions; that cannot be final.

I agree with the resolution. Let the first three paragraphs remain. In the last paragraph let us say that to consider all these things, let a Committee be appointed. Let us stop with that. Let us not say 'in order to arrive at a decision' let a Committee be appointed. As I have already said, it is difficult to come to a decision. We are changing our ideas according to discoveries made. I appreciate the sentiments of the mover of the resolution and the interest taken by him. We are in agreement with the spirit of the resolution. I welcome the suggestion that Government may appoint a Committee to go into the matter.

With regard to personnel, I do not know what exactly the Hon. Minister is going to say. My idea is we can also invite scholars from other areas and it is necessary that we pay them. They may come from neighbouring States and also from outside the country. For the efforts they are going to take we must pay them. It is all a costly affair. Such a gathering of scholars would definitely help the Committee and prepare a report. That Committee might examine the whole matter and report to Government. With these words, I conclude my speech.

* திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் அவையில் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஒட்டி, எனக்கு முன்னால் பேசிய என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர் திரு. விநாயகம் அவர்கள் சில கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். குறிப்பாக இந்த பாரீஸ் நகரத்தில் நடந்த உலகத் தமிழ் நாடு, நம்முடைய அரசின் தொடர்புள்ள ஒரு மாநாடாக அமையவில்லை. இந்திய அரசின் தொடர்பு கொண்ட மாநாடாகவும் அமையவில்லை. அதோடு பாரீஸ் அரசாங்கம், அதாவது, பிரெஞ்சு அரசாங்கம் இருக்கிறதே, அந்த அரசாங்கத்தின்

[திரு. டி. மார்டின்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

ஒரு ஒப்புதல் அல்லது ஆதரவு மீது நடந்த ஒரு மாநாடும் அல்ல. யுனஸ்கோவின் ஒரு பகுதியின் ஆதரவின் மூலம் மாநாடு நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மாநாட்டிற்கு இங்கேயிருந்து தமிழ் நாடு சர்க்காரால், அல்லது இந்திய சர்க்காரால், “கவர்ன்மெண்டு டு கவர்ன்மெண்ட்” என்பார்களே அந்த வகையில்,.....

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அவை முன் இருப்பது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்களின் தீர்மானம். அது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டும். பாரீஸ் மாநாடு பற்றியல்ல. யுனஸ்கோவின் ஆதரவில், இந்த உலகத்தமிழ் மாநாடு முன்பு கோலாலம்பூரிலும், இரண்டாவது மாநாடு சென்னையிலும், இப்பொழுது பாரிசிலும் கூடியது. ஆகவே, அந்த மாநாட்டைப் பற்றிப் பேச அந்தப் பிரச்சினை வருகின்ற போது, விளக்கங்கள் கேட்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது அவைமுன் இருக்கின்ற பிரச்சினை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுடைய தீர்மானம்.

திரு. டி. மார்டின் : அது எந்தச் சூழ்நிலையில் நடந்தது என்பதை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாநாடு எப்படி நடந்தது. யார் யார் சென்றார்கள், எப்படி எப்படிச் சென்றார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே இப்பொழுது விவாதிக்க முடியாது. இந்தத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்து, ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்துப் பேசவேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : எனவே, இந்தச் சூழ்நிலையில் நடந்து முடிந்த பாரீஸ் உலக தமிழ் மாநாட்டில் என்ன நடந்தது என்பது இந்த அவைக்கு அதிகாரபூர்வமாகத் தெரியாது. இந்த மாநில அரசின் முதல்வர் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்கள். ஆனால், அந்த மாநாட்டில் இன்னின்ன நடந்தது, தமிழர் நாகரீகத்திற்கு, திராவிட நாகரீகத்திற்கு எதிர்ப்பாக, அல்லது களங்கமாக என்னென்ன கூறப்பட்டது, குறைவாக பேசப்பட்டது, என்பதைப் பற்றியெல்லாம், இந்த அவையில் எதுவும் விவரம் கொடுக்கவும் இல்லை.

மாநாட்டிற்குச் சென்று திரும்பி வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்போது, அங்கே திராவிட நாகரீகத்திற்கு ஊறு வரும் வகையில் ஒரு பிரதிநிதி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார் என்று மட்டும் தெரியவருகிறது.

ஆனால் திட்டவட்டமாக திராவிட நாகரீகத்தைப் பற்றி என்ன சொன்னார்கள், எந்த அளவில் குறைகூறினார்கள், நம்முடைய திராவிடக் கலைக்கு, பண்புக்கு, கலாசாரத்திற்கு குறைவு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதையெல்லாம் பற்றி விவரமான அறிக்கை ஒன்றும் இந்த அவையில் இல்லை. அதற்குக் காரணம் நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். இந்த மாநாடு அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப் படவில்லை என்பதால் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. ஆகவே தான்

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. டி. மார்டின்]

அதற்கான அறிக்கை ஒன்றும் இங்கே வைக்காமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனாலும், தீர்மானம் வந்த பிறகு முதல் அமைச்சரவர்கள் விரிவான அறிக்கை ஒன்றை இந்த மாமன்றத்திற்குக் கொடுத்திருந்தால், இந்த மன்றம், இந்தத் தீர்மானத்தை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, நல்ல பரிந்துரை வழங்க வாய்ப்பாக இருந்திருக்கும். அப்படியில்லாத சூழ்நிலையில், பாரீஸ் மாநாட்டில் நடந்தது என்ன என்பது தெரியவில்லை.

ஆனாலும், அந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்குச் சென்று வந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்மானத்தோடு, அந்த மாநாட்டில் அந்த உறுப்பினர் என்ன சொன்னார்கள் என்பதையும் கொடுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் எந்த முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆகரிக்கவோ, எதிர்க்கவோ முடியும். உறுப்பினர்களால் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதைத்தான் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது ஆதரிக்கிறதா மறுக்கிறதா என்பதல்ல விவாதம். அங்கு சொல்லப்பட்ட கருத்தைக் குறிப்பிட்டு, ஆராய்ந்து பார்க்க ஒரு கமிட்டி அமைப்பது என்பது தான் அவைமுன் இருக்கும் பிரச்சினை. மன்றம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம், ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்பது தான். அதுதான் தீர்மானம்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே கூறியது போல, அந்த மாநாட்டில் எந்தவிதமான குறை நம்முடைய நாகரீகத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது என்பதைத்தான் அறிய நான் விழைகிறேன்.....

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : உறுப்பினர் தவறான கருத்தில் திரும்பத், திரும்பச் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் தீர்மானம் அங்கே கூறப்பட்ட கருத்தைப் பற்றி முடிவான பதிலைக் கூற விரும்பவில்லை. அது பற்றி ஆராய ஒரு குழு அமைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்கப் படுகிறது. இது ஒரு உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானம். அரசாங்கத் தீர்மானம் போல் தஸ்தாவேஜுகளை அச்சடித்துக் கொடுக்க இயலவில்லை. உத்தியோக சார்புள்ள தீர்மானமாக இருந்தால், அரசு அப்படிச் செய்ய முடியும். எனக்கு அந்த வாய்ப்பு இல்லை. அந்தக் கருத்து பற்றி முடிவு செய்ய ஒரு குழுவை அமையுங்கள் என்கிறேன். ஆகவே, அந்த விவரங்களை வைத்துத்தான் தீர்மானத்தை விவாதிக்க வேண்டும் என்று ஒரு வழக்கறிஞர் கூறுவது விந்தையாக இருக்கிறது.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாரீஸிலிருந்து தமிழ்நாடு திரும்பிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற நேரத்தில், அவர்கள் பாரீஸில் நடந்தவை என்ன என்பதை விவரமாக இந்த அவையில் கூறியிருக்கவேண்டும்.....

[1970 ஆகஸ்ட் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறேன். பாரீஸ் மாநாட்டில் என்ன கருத்துக் கூறப்பட்டது, அதை ஏற்றுக் கொள்வதா, இல்லையா என்பதல்ல மன்றத்தின் முன் உள்ள பிரச்சினை. கூறப்பட்ட கருத்தை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு எடுக்க, ஆராய்ச்சியாளர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான், அவை முன்னுள்ள பிரச்சினை; என்னென்ன பேசப்பட்டது, சொல்லப் பட்டது என்பதை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அது பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க ஒரு கமிட்டி வேண்டும். அதை யொட்டித்தான் பேசவேண்டும்.

திரு. டி. மார்டின் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டதன் உட்பொருள் என்னவென்றால், நம்முடைய உறுப்பினர் அங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் மாறுபட்ட கருத்து சொல்லப்பட்டதா? அல்லது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ, நோ, அங்கே சென்றவர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்தார்களா என்று கேட்க இடம் இல்லை. அப்படிப் பேச இடந்தர முடியாது, அனுமதி கொடுக்க முடியாது. இப்பொழுது இருப்பதெல்லாம், சொல்லப்பட்ட கருத்து மாறுபட்டதாக இருக்கலாம் அல்லது வேறாக இருக்கலாம், அப்படிப்பட்ட கருத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க ஒரு கமிட்டி வேண்டும் என்பது பற்றித்தான் அவைமுன் இருக்கிற விவாதம்.

திரு. டி. மார்டின் : அதை அப்பொழுது எதிர்த்தார்களா?....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ. மார்டின் அவர்கள் தொடர்ந்து பேச அனுமதி தராததற்கு வருந்துகிறேன். உட்காருங்கள்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தங்கள் விளக்கத்திற்குத் துணையாக இருக்கும் என்று ஒரு விளக்கம் தருகிறேன். தீர்மானம் பற்றி விவாதிப்பது என்று ஒன்றும் இல்லை அங்கே. தீர்மானமாக வந்திருந்தால், வெட்டியோ, ஒட்டியோ பேச வாய்ப்பு இருக்கும். பிரதிநிதிகள் அரங்கில் பேப்பர் கொடுக்கிறார்கள். அது ஒரு ஸெமினார் போன்று நடந்தது. அப்படிப் பேப்பர் கொடுக்காதவர்கள் விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. அந்த ஸெமினாருக்கு பேப்பர் கொடுக்காத பிரதிநிதி நான். ஆகவே, நேரிடையாக கலந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை. திரு. ஐ. மகாதேவன் பேப்பர் கொடுத்த உறுப்பினர்—ஆட்சேபித்திருக்கிறார். ஸ்விட்ஸர்லந்து பிரதிநிதி ஆட்சேபித்திருக்கிறார். நான் அங்கே பயந்து, பதுங்கி இருந்துவிட்டு, இங்கே பாய வரவில்லை. தீர்மானம் என்று வராததால், ஒட்டு போட்டவன், போடாதவன் என்பதற்கும் இடம் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன்.

1970 ஆகஸ்ட் 29]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, உயர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இப்பேரவையின்முன் வைத்திருக்கும் தீர்மானம் குறித்து, இரண்டொரு கருத்துக்களைச் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த பேரவையில் இருப்பவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் —முழுமையாகக் கூட—அரசியல்வாதிகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி அரசியல்வாதிகளாக இருக்கிறவர்கள் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான விஷயம் குறித்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றுவது என்று சொல்வதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. தீர்மானத்திலே சொல்லப்பட்டிருப்பது என்னவெனில், “இரண்டு மாநாடுகளும் ஒத்துக்கொண்ட ஒரு விஷயத்திற்கு மூன்றாவது மாநாட்டிலே கருத்து வேற்றுமை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சிந்து நதி தீர நாகரீகம் பழம் பெரும் திராவிட நாகரிகம்தான் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக, ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுகிறது. இதுபற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறப்புக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு அரசுக்கு இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது” என்பதாகும். நான் கூற விரும்புவது எல்லாம், நாம் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, ஆராய்ச்சிலே என்ன முடிவு வருகிறதோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானத்திலே எடுத்துக் கூறப்படவில்லை. ஆராய்ச்சிகள் எப்பொழுதுமே முழுமையாக முடிந்துவிடுவதில்லை யென்று பெரியவர்கள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை நாளைக்கு இல்லை, நாளைக்கு இருப்பது அடுத்த நாள் இல்லை.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படி ஆராய்ந்து அறிவிப்பதற்காகத்தான் ஒரு குழுவை அமைக்க பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது என்பதுதான் தீர்மானம். பேரவையின் கருத்து கமிட்டியைக் கட்டுப்படுத்தாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பாரீஸ் மாநகரில் 1970-ம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில் நடந்த மூன்றாம் மாநாட்டில் இதுபற்றிய மாறுபட்ட கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே மறுப்புக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அங்கே மறுப்புக் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இந்த மன்றத்திலே, திராவிட நாகரிகம்தான் பழம் பெரும் நாகரிகம் என்பதை எடுத்துக்காட்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இரண்டுவித கருத்துக்களையும் வைத்துத்தான் இதை ஆராய வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, “சிந்து நதி தீர நாகரிகம் பழம்பெரும் திராவிட நாகரிகம்தான் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுவதாலும்”.....

[1970 ஆகஸ்ட் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அங்கே உலகத் தமிழர் மாநாட்டில் மாறுபட்ட கருத்து கூறப்பட்டது. “இப்பேரவை திராவிட நாகரிகம்தான் பழம்பெரும் நாகரிகம் என்று கருதுகிறது. இந்த நிலையில் ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்க ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டும்” என்பதுதான் தீர்மானம்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சபாநாயகர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே இது அரசியல்வாதிகள் சபை என்று சொன்னேன். இது ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான தீர்மானம். ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அரசியல்வாதியின் அந்தஸ்தை நிலைநிறுத்துகின்ற முறையில்தான் ஷரத்து இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையில் “இது இப்படி இருக்கிறது” என்று சொல்லலாமே தவிர, அதுவே முடிந்த முடிவாகாது. இரண்டு மாநாடுகளிலும் ஒத்துக்கொண்ட கருத்துக்கு மூன்றாவது மாநாட்டில் மாறுபட்ட கருத்து வரக்கூடாது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இந்தத் தீர்மானத்தில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தமாதிரிதான் கமிட்டி அறிவிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்டுவதைப்போல இதனுடைய ஷரத்து இருப்பது எனக்குச் சரியானதாக தோன்றவில்லை. ஆராய்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். மீண்டும் மீண்டும் ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படும்போது, புதிய புதிய அம்சங்கள் கண்டு பிடிக்கப்படலாம், புதிய புதிய கருத்துக்கள் தோன்றலாம். நேற்றைய தினம் வரை செய்த ஆராய்ச்சிகள் இன்றைக்குத் தவறானது என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்குச் செய்வதை நாளைக்குத் தவறானது என்று சொல்லப்படலாம். ஆராய்ச்சி ஒரு முடிவான நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது என்று அளவில் எந்த ஆராய்ச்சியும் இல்லையென்று சொல்கிறேன். இந்த ஆராய்ச்சிகளை மீண்டும் மீண்டும் செய்ய வேண்டுமென்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. “இப்படித்தான் இந்தச் சபையின் முடிவு இருக்கிறது” என்று கூறுவது சரியாக எனக்குப் படவில்லை யென்று கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அவர்கள், முதலில் மூன்றாவது பாராவை ஒதுக்கிவிட்டுப் படித்துப் பார்க்க விழைகிறேன். இரண்டாவது பாராவில் “பாரீஸ் மாநகரில் 1970-ம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில் நடந்த மூன்றாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் இதுபற்றிய மாறுபட்ட கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்” என்றிருக்கிறது. இந்த மாறுபட்ட கருத்தைப் போக்க, ஆராய்ந்து நல்ல முடிவை எடுக்க ஒரு சிறப்புக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று நான்காவது பாராவில் தமிழ்நாடு அரசுக்கு இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது. மூன்றாவது பாராவில் “சிந்து நதி தீர நாகரிகம் பழம்பெரும் திராவிட நாகரிகம்தான் என்பதைத் திட்டவட்டமாக, ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுவதாலும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது சாதாரண அரசியல் விஷயமாக இருந்தால் நாமே தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கலாம். ஆராய்ச்சி சம்பந்தமான விஷயமாக

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இருப்பதால், அதற்காகவேண்டி, ஆராய்ச்சி செய்ய, ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க ஒரு சிறப்புக் குழுவை அமைக்கலாம் என்று இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது என்ற விதத்தில் வேண்டுகோள் அமைந்திருக்கிறது என்பதைக் கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை வரவேற்கக் கூடியதாக இருந்தாலுங்கூட, “இதுபற்றி ஆராய்ந்து முடிவெடுக்க ஆராய்ச்சியாளர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறப்புக் குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு அரசுக்கு இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது” என்ற தொடர் பற்றி சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கமிட்டியை அமைப்பதனால் செலவுகள் ஏற்படக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இன்றையதினம் நமது தேசத்தில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. இப்பேரவை இந்தப் பரிந்துரையை நிறைவேற்றி அனுப்பினால் அதனால் ஏற்படுகின்ற செலவை நாம் எப்படி செய்யப் போகிறோம்? செலவை ஏற்கக்கூடிய நிலை என்ன என்பதைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன். இந்தக் குழுவிலே இருக்கக் கூடிய, இருக்கப் போகிற அங்கத்தினர்கள்—ஆனரரியாக—இலவசமாக பணியாற்ற முன்வந்தால் இந்தக் குழுவை அமைப்பதினால் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. பணம் செலவழிக்கக்கூடிய காரியம் என்றால், அதுவும் செக்யூலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நாம், மஞ்சள் நிறமுடைய சைனாக்காரர்களைச் சார்ந்தவர்களா நாம், அல்லது கருப்பு நிறமுடைய ஆப்பிரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்களா அல்லது இரண்டுக்கும் பொதுவான மாநிறமுடைய இந்தியர்களா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பதில் நாம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது அல்ல. இன்றைக்கு நாட்டிலே பசியும் பட்டினியும் இருக்கக் கூடிய நிலையில், பண விரயச் செலவு இல்லாத நிலையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானம், இந்தப் பழம்பெரும் தமிழகத்தோடு தொடர்புடைய வகையில், பெருமையையும் புகழையும் நிலைநாட்டத்தக்க வகையில், வரலாற்றுக் கருத்துக்கள் செறிந்த வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்ற வகையில் பலரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பிரச்சினைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பொருளைப் பற்றியும் பலரும் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பா நாகரீகம் பழம்பெரும் திராவிட நாகரீகமே என்பதற்கு விரிவான ஆதாரங்கள் நாளுக்கு நாள் ஏற்பட்டு வருகின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியோடு நாம் உணரலாம்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

1923-ம் ஆண்டிலே மொகஞ்சதாரோ-ஹரப்பாவில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பொருள்களை அடிப்படையாக வைத்து, நண்பர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போன்று, சர் ஜான் மார்ஷல் என்பவரைத் தலைவராகக்கொண்டு ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு, அங்குள்ள நாகரீகம் திராவிட நாகரீகமே என்பதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகளை வெளியிட்டுள்ளார்கள். அங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருள்களிலிருந்தும் ஆராய்ச்சியிலிருந்தும் இது தெரிய முடிகின்றது. அதைத் தொடர்ந்து பாதர் ஹிராஸ் என்பவர் தொடர்ந்து பதினெட்டு ஆண்டுக்காலம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்று, ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். சர் ஜான் மார்ஷல் அவர்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக்களுக்கு வலுவூட்டும் வகையில் கட்டிட அமைப்புகளும், பல்வேறு உருவங்களும், பல்வேறு பதுமைகளும், பழக்கப்பட்ட சாமான்களும் அமைந்திருந்தன. இவையெல்லாம் திராவிட நாகரிகத்தின் சின்னமாக அமைந்திருந்தன. அங்குள்ள ஓவியங்கள் எல்லாம் திராவிட நாகரிகத்தை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்திருந்தன. பாதர் ஹிராஸ் அவர்கள் பதினெட்டு ஆண்டுக் காலம் மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா மொழிகளையும் பார்த்து, பல்வேறு மொழிகளின் வேர்ச்சொற்களை எல்லாம் எடுத்துவைத்துப் பார்த்து, இவை திராவிட மொழிக்கு ஆதாரமான வேர்ச் சொற்களோடு பொருந்தி வருகின்றன, இவற்றோடு பொருத்திப் பார்க்கிறபோதுதான் வாக்கியங்கள் அமைகின்றன என்றெல்லாம் ஆராய்ந்து அங்குள்ள கல் வெட்டுகள் திராவிட மொழி எழுத்துக்களின் அடிப்படையிலேயே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை ஹிராஸ் அவர்கள் தெள்ளத்தெளிய எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டும் அல்ல. விஞ்ஞானத்துறையில் வானவெளி ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாகவும் இருக்கக்கூடிய விவரங்களை எல்லாம் திரட்டி மேலைநாட்டு வான ஆராய்ச்சியாளர்களுடன் கலந்து—இந்த மாதிரியான வானவெளிப்படம் இருந்திருக்கவேண்டுமென்றால் இது பல்லாயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்பு வானவெளி அப்படி இருந்திருக்கவேண்டும் என்கிற ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, மொழித் தன்மையின் கூறுபாட்டை எல்லாம் ஆராய்ந்து பகுதி, விகுதிகளை நீக்கி, பொருள்தரும் வேர்ச்சொற்களை மட்டும் ஆராய்ந்து, இது இங்கிருந்து போயிருக்கிற திராவிட நாட்டு நாகரீகம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டி—எண்கள் கூட ஏன்பத்தோடு நிற்கவேண்டும், எட்டோடு நின்றிருக்கக்கூடாதா, பதின்மூன்று வரை போயிருக்கக்கூடாதா, பத்து என்ற அளவோடு நின்று திரும்பத் திரும்ப வருவதற்கு திராவிட நாகரீகம் எப்படி வழிவகுத்தது, மேலும் வாரத்திற்கு ஏழு நாட்கள் என்பதாகவும் சந்திரனைக் கொண்டு திங்கள் என்பதையும், சூரியனைக் கொண்டு ஆண்டு என்பதையும் எப்படி நிர்ணயித்தார்கள் என்பதையும் இந்தத் திராவிட நாகரீகம் மேலை நாடுகளிலும் வாரத்திற்கு ஏழு நாட்கள் என்பதாகவும் நாம் ஞாயிற்றுக்கிழமை, திங்கள்கிழமை, புதன்கிழமை என்பதாகப் பெயர்கொடுத்ததைப் போல அங்கும் சன்டே

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்பதாகவும், மூன் டே—மண்டே என்பதாகவும், சாடன் டே என்பதை சாடர்டே என்பதாகவும் பெயர் கொடுத்திருப்பதையும் எடுத்துகாட்டியிருக்கிறார்கள்.

மேலும் இந்த நாகரீகம் எப்படி லெமூரியாவில் இருந்து தென் னுட்டிற்கு வந்து, இங்கிருந்து ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ சென்று பிறகு டைக்ரஸ் நாகரீகமாக, கிரேக்க நாகரீகமாக, ரோம நாகரீகமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டு இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் காலவரையறை செய்து திராவிட நாகரீகம் ஆராயிரம், நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்றும், சுமேரிய நாகரீகம், எகிப்து நாகரீகம் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்றும், கிரேக்க நாகரீகம் 2,500 ஆண்டுகளுக்கு முந்தியது என்றும் என்பதாக இப்படிப் பல கோணங்களில் இருந்து விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது சிந்து நதி நாகரீகம் திராவிட நாகரீகம் தான் என்பதை வலியுறுத்திப் பேசி முடிக்கிறபோது

'Father Heros is not speaking to you but a Dravidian from Spain'.

என்பதாக சிறப்பாக முடித்தார்கள். ஸ்பெயின் நாட்டுக்கு அடிப்படையான நாகரீகம் இதுதான். ஸ்பெயின் நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிற திராவிடனாகிய என் கருத்து இது என்று சொன்னார்கள்.

அந்தக் கருத்தே பலவகையாலும் ஆராயப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோவில் கிடைத்த பொருட்களைக் கொண்டு ஸர் ஜான் மார்ஷல் இதே கருத்தையே வலியுறுத்தினார்கள்.

அதற்குப் பிறகு சோவியத் நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் குழுவும், ஃபின்லந்து நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் குழுவும் இப்போது இருக்கிற அறிவியல் ஆராய்ச்சியின் அடிப்படையில் கம்ப்யூட்டர்களைப் பயன்படுத்தி ஆராய்ந்து அது திராவிட நாகரீகம் தான் என்பதான ஒத்த முடிவுக்கு இரண்டு குழுவினரும் வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும்

Both the teams are agreed on three fundamental results—

(a) the language is Dravidian;

(b) the signs are mostly logographic and based on the principle of homophony; and

(c) the inscriptions generally are read from right to left.

என்பதாக இந்த 3 கருத்துக்களையும் இந்த இரண்டு குழுவினரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் தான் திரு. ஐ. மகாதேவன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்கள் எழுத்துக்கள் பற்றி எல்லாம் நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து, ப்ராமி எழுத்துக்களே தமிழ் எழுத்துக்கள் தான் என்பதை சென்ற மாநாட்டில் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர் மிகச் சிறந்த கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர். இந்த ஆராய்ச்சியிலேயே தன்னுடைய முழு ஓய்வு நேரத்தையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டிருப்பவர்கள். ப்ராமி என்பது தமிழ்தான் என்பதையும் சிந்துவெளி நாகரீகம் என்பது திராவிட நாகரீகம்தான்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 ஆகஸ்டு 29]

என்பதையும் பற்பல ஆதாரங்களோடு—ரஷ்ய நாட்டு ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் கண்ட முடிவை, ஃபின்லாந்து நாட்டு ஆராய்ச்சிக் குழுவினர் கண்ட முடிவை உறுதிப்படுத்தும் வகையில்—3-வது உலகத் தமிழ் மாநாட்டில் கருத்து விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது “பாரிசில் நடந்த உலகத் தமிழ் மகாநாட்டில் இந்தக் கருத்தை எடுத்து ஒருவர்கூடச் சொல்லவில்லையா?” என்றார்கள். இந்த முழுக் கருத்தையும் எடுத்து வாதாடுகிற திறனைத் தன்னுடைய பல்லாண்டு கால ஆராய்ச்சியின் பயனாகப் பெற்றுள்ள சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராக விளங்கும் திரு. ஐ. மகாதேவன் ஐ.ஏ.எஸ். அங்கே எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அங்கே என்ன நடந்தது என்று கேட்டார்கள். திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்த மாதிரி அங்கே தீர்மானம் எதுவும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஃபின்லாந்து நாட்டுக்கார ஆராய்ச்சியாளர் குழுவும், ரஷ்ய நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் குழுவும் கண்ட முடிவினை—சிந்துவெளி நாகரீகம் திராவிட நாகரீகமே என்கிறமுடிவினை—எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் ஒருவராக இருந்த நல்ல தமிழ் அறிஞர்—இவர் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் அல்ல—டாக்டர் ஜுவலபிள் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைக் கூட மறுக்கவில்லை. அவர் சொன்னது எல்லாம் நவீன அறிவியல் சாதனமாகிய கம்ப்யூட்டர்களின் உதவியைக் கொண்டு இதை ஆராய அணுகிய இந்த முறை தமக்குக் கன்வின்ஸிங்காக இல்லை, இன்னும் தெளிவான முறையில் ஆராயப்பட வேண்டும் என்றே சொன்னார்கள். இது திராவிட நாகரீகம் இல்லை என்று மறுத்து உரைக்கவில்லை. பத்திரிகையில் மாறுபட்ட கருத்து வந்த காரணத்தினால் இது ஒரு பிரச்சனையாகிவிட்டது: அங்கே நடந்தது எல்லாம்

“At the Paris Tamil Conference both Dr. Parpola (of the Finish Team) and Thiru Mahadevan took the view that the Indus script represented the Dravidian language while Dr. Zvevibel—who has conducted no scientific research himself on the subject—criticised the methodology adopted by the Finish and Russian scholars as unconvincing and speculative. . . .”

என்பதுதான். இவர் இந்தத் துறையில் ஆராய்ச்சி உடையவர் அல்லர். ஆயினும் தமிழ் அறிஞர். தன் சந்தேகத்தைத் தெரியப்படுத்தினார். ஆனால் பத்திரிகையில் வந்தது இதற்கு மாறுபட்ட கருத்து. அதன்காரணமாகத்தான் இந்த நாட்டு மக்களிடையே ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டது, இந்தத் தீர்மானமும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது அல்ல என்று மறுக்கிற வகையில் யாரும் எந்தக் கருத்தும் அங்கே எடுத்து வைக்கவில்லை. மாறாக, திராவிட நாகரீகம் தான் அது என்பதை கம்ப்யூட்டர்களைக் கொண்டு ஆராய்ந்து ஃபின்லாந்து குழுவினரும், ரஷ்யக் குழுவினரும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டைச் சேர்ந்த சிறந்த ஆராய்ச்சியாளராகிய திரு. ஐ. மகாதேவன் அவர்களும் ஆதாரங்களோடு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நாம் போய் உட்கார்ந்தால் எப்படி ஏதாவது ஒரு சந்தேகத்தை எழுந்து நின்று கேட்போமோ அப்படித்தான்

1970 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திரு. ஜ்விலபிள் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். திரு. ஐ. மகாதேவன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தையே ஃபின்லாந்து நாட்டுக் குழுவினர், ரஷ்யநாட்டுக் குழுவினர் எடுத்துச்சொன்ன கருத்தையே -மறுத்து வாதிடவில்லை.

இப்போதும் கூட திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் என்ன நோக்கத் திற்காகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களோ அது ஒருவகையில் நிறைவேறியிருக்கிறது. புதியதாக ஒரு குழுவைப் போட்டு இதை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவை அறிவிக்க வேண்டும் என்பது இல்லை. திராவிட நாட்டு நாகரீகம் தான் அது என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு முடிவுதான் இந்த மூன்றாவது உலகத் தமிழ் மகாநாட்டிலும் ஃபின்லாந்து குழுவினராலும், ரஷ்யக் குழுவினராலும், திரு.ஐ. மகாதேவன் அவர்களாலும் நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்திருக்கிறேன்.

மேலும் திரு. மகாதேவன் அவர்களுக்கு “நேரு ஸ்காலர்ஷிப்” வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தொடர்ந்து இன்னும் இரு ஆண்டுகள் இதைப்பற்றியேதான் மேலும், மேலும் ஆராயப் போகிறார்கள். அவர் தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர் தான். நமக்குள்ள உணர்ச்சி, பற்று எல்லாம் மிகுதியாக உடையவர். நீண்ட காலமாக இதுவரை அதைப்பற்றியே ஆராய்ந்து வருகின்றவர். அக்டோபர் திங்களில் இருந்து தனியாகவே இந்த ஆராய்ச்சியை எடுத்துக்கொள்ள இருக்கிறார்கள்.

திரு. ஐ. மகாதேவன் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து இருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்த பின்னர் அவர் அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட இருக்கிறார்கள். நாம் இதற்காக என்று தனியாக ஒரு குழு வைத்து ஆராய்ச்சி செய்வதற்குப் பதிலாக இயற்கையாகவே ஒரு சூழ்நிலை நமக்கு ஆதரவு தருகின்ற வகையிலே ஏற்படா இருப்பதால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மேலும் வேண்டுமானால் இதை எடுத்துக் கொள்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இந்திய அரசாங்கத்தார் இதற்காக அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தந்திருக்கிறார்கள். திரு. ஐ. மகாதேவன் என்பவர் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்ப் பற்றுக் கொண்டவர். இந்த மன்றத்தின் கருத்துக்களுக்கு இணங்கி அதே உணர்வுடன் இருந்து புகழும் பெருமையும் தேடித் தரக்கூடியவர். அதற்கான ஆதாரங்களைத் திரட்டி உருவான முடிவுகளைத் தெரிவிப்பார்கள். முடிவு எடுக்கப்படுகின்ற கருத்துக்களை ஒன்று திரட்டி வெளியிடுகின்ற வகையில் எல்லா மக்களுக்கும் நூல் வடிவிலே கொடுப்பதற்கான பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். திரு. ஐ. மகாதேவன் அவர்கள் பாரீஸ் நகரத்திலே இதைப்பற்றி விவாதித்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே அவர்களுடைய ஆதரவு நமக்குக் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் செய்து வருகின்ற ஆராய்ச்சிகளின் முடிவு தீர்மானத்தினுடைய முழு நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றும், என்ற காரணத்தினாலே இந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட வேண்டியது இல்லை.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1970 ஆகஸ்ட் 29]

தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவிலே கூட தமிழ் நாட்டினுடைய முழு வரலாறு எழுதவேண்டுமென்று டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைத்து இருக்கிறோம். தமிழக மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி, பண்பைப் பற்றி, நோக்கத்தைப் பற்றி, பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி, அரசு உரிமைகளைப் பற்றி, தகவல்கள் சிதறிச் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அப்படித் துண்டு துண்டாக இருக்கின்ற செய்திகளை ஒன்றாகக் கோர்த்து 4 அல்லது 5 வால்யூம்களாக வரலாற்றை எழுதப்போகின்றார்கள். அது கூட தமிழ் மொழியின் புகழையும், பெருமையையும் நிறைவேற்றுகின்ற அளவிலே துணை செய்யும். திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய அளவிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலே இந்தக் குழு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்தாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எடுக்கப்படுகின்ற முடிவுகளை இந்த உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த ஐயப்பாடுகள் கூட இப்போது குறைந்து இருக்கின்றன. எதிர்ப்பு எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்திருக்கிறது. தமிழுக்கும் அந்த நாட்டுக்கும் எந்த விதமான தொடர்பும் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய பின்லாந்து நாட்டவரும் இதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆராய்ச்சிகளின் முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள் சிறிதும் தொடர்பு இல்லாத ரஷ்யா நாட்டுக்காரர்கள். அவர்கள் காய்தல் உவத்தல் இன்றி இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். பேரவையின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கும், மக்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கும் ஏற்ற முறையில் இங்கே இதைப் பற்றி விவாதித்து இருப்பது திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுடைய நோக்கம் நிறைவேறுகின்ற அளவில் அமைந்து இருக்கிற காரணத்தால் குழு அமைக்காமல் இந்தப் பணியை ஆராய்ச்சித் துறைக்கு விட்டுவிடலாம் என்பதைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

DR. H.V. HANDE : The speech of Mr. I. Mahadevan at the Paris Conference might be circulated to Members of the Assembly. It might be of educative value to us.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. ஐ. மகாதேவன் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியை சுருக்கமாகத் தரச் சொல்லி, எல்லோருக்கும் தருகின்ற அளவில் ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நடந்த விவாதம் பயனுடையது என்று மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் குறிப்பிட்டதற்காக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆயினும் விவாதத்தின் போது தெரிவிக்கப்பட்ட இரண்டொரு கருத்துக்களுக்கு என்னைப்பற்றிய தன்னிலை விளக்கமாகப் பதில் கூறுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

1970 ஆகஸ்டு 29] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

திரு. வினாயகம் பேசும்போது ஆங்கிலம் தெரியாது, ஆங்கிலத்தில் நடந்ததை ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஆங்கிலம் தெரியாது என்பதற்காக நான் வெட்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி ஆங்கிலம் தெரியாது என்ற காரணத்திற்காகத் தமிழனாக இருக்கிற எவனும் வெட்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கு நான் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே நடந்த விவாதம் தமிழைப் பற்றிய ஒன்று. அதனால்தான் நான் இங்கு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். திரு. வினாயகம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டி சொன்னது எனக்கும் அவருக்கும் இருக்கிற தொடர்புக்குக் கூட நல்லது அல்ல, என்று நினைக்கிறேன். அதை ஒரு பிரச்சனையாக நான் இங்கே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அங்கே அவர்கள் பேசியதைப் பற்றிய விவரம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதைத் தங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். கல்வியமைச்சர் சொன்னதைப் போன்று அங்கே அவர்கள் பேசியதை “சம்மரி” ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார். எல்லோருக்கும் அதைக் கொடுத்தால் நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிலே அவர்கள் “சோ கால்டு திராவிடியன் சிவிலிசேஷன்” என்ற பொருளிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கே பேசியபோது நானும் இருந்தேன். ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்ட முடிவு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன். சந்தேகம் ஏற்படுமானால் அதை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை உண்டு. அதற்காகத்தான் நான் குழு அமைக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றும் கேட்டார்கள். “நாமெல்லாம் திராவிடர்களா”? என்று கேட்டார்கள். இன்று இருப்பவர்கள் திராவிடர்களா, இல்லையா? என்ற ஆராய்ச்சி இப்போது தேவையில்லை. பண்டைய காலத்தியதான சிந்து வெளி நாகரீகம் திராவிட நாகரீகமா? இல்லையா? என்பதே பிரச்சினை. வேறு பிரச்சினை இல்லை. அப்படிப் பார்த்தால், நானும் திராவிடன் இல்லை. நண்பர் திரு. வினாயகம் ஆரியர் இல்லை. அல்லது நண்பர் வினாயகம் திராவிடர் இல்லை, நானும் ஆரியன் இல்லை. எத்தனையோ கலப்புகள் வந்தாலும் திராவிட இனத்தாருக்கு அவர்களுடைய உள்ளமே சொல்கிறது திராவிடப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்று. அவர்கள் சொன்னார்கள் வெறுங்கை முழம் போடாது என்று. வெறுங்கை முழம் போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் என்னுடைய உணர்ச்சியில் சிறிதும் குறைவு இல்லை. அவர்கள் அங்கே சொன்ன கருத்தை நாம் மறுக்கிறோம். நாம் நம்புகிறோம் சிந்துவெளியில் இருந்தது திராவிட நாகரீகம் என்று. ஆனால் அது உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே மறுக்கப்படுகிறது. எனக்கு வக்கீல் இல்லை. அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். திரு. வினாயகம் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர் உங்களோடும் வரமாட்டார், எங்களோடும் வரமாட்டார் என்று சொன்னார், நகைச்சுவைபட சொன்னார். நான் எப்பொழுதும் அதே

1970 ஆகஸ்டு 29] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இடத்திலேதான் இருக்கிறேன். திரு. வினாயகம் என்னை விட்டுப் போய்விட்ட பிறகுட நான் அதே இடத்திலேதான் இருக்கிறேன். அவர் இந்த எட்டாண்டுக் காலத்திலே.....

திரு. கே. வினாயகம் : நான் தமிழரசுக் கழகத்திலே இல்லை.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : எடுத்துக்கொண்டுவந்து காட்ட்டுமா தஸ்தாவேஜுவை.

திரு. கே. வினாயகம் : நான் காங்கிரஸில்தான் இருக்கிறேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : நான் அவர்களோடு வருவது, உங்களோடு வருவது என்பதில்லை, நான் திராவிட இனத்தவனாக இருக்கிறேன் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன், மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நாம் எல்லோரும் திராவிட நாகரீகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வோடு நான் இருக்கிறேன். அங்கே கமில் சுலபிள் அவர்கள் திராவிடர் தன்மானத்தைப் பாதிக்கின்ற நிலைமையில் கூறியிருக்கிறார், அதைக் கேட்டதும் என்னுடைய ரத்தம் கொதித்தது; இங்கே அதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்; சிலருக்கு அதைக் கேட்டதும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாது, அது அவரவர்கள் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தது, வாழ்க்கையைப் பொறுத்தது. நான் அதைப்பற்றிக் கேட்டதுமே மனம் கொதித்தது, இங்கே கொதித்து எழுந்திருக்கிறேன். கோலாலம்பூர் தமிழ் மாநாட்டிலே மாறுபட்ட கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டபொழுது அங்கே எதிர்த்துக் குரல் கொடுத்தவன் நான். அதே போல் சென்னையிலே தமிழ் மாநாடு நடந்தபொழுது திரு. சந்தானம் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியபொழுது எழுந்து நின்று எதிர்ப்புக் குரல் கொடுத்தேன். பாரீஸில் கொடுக்காமல் இருந்ததற்கு எனக்கு ஜலதோஷம் பிடிக்கவில்லை. பேப்பர்கள் கொடுத்தவர்கள்தான் அங்கே பேச அனுமதிக்கப்பட்டார்கள், அங்கே பேச உரிமை எனக்கு இல்லை, அதனால் சும்மா இருந்தேன்.

கல்வியமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், என்னுடைய கருத்துக்கள் அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் திரும்பவும் வலியுறுத்த வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அங்கே கமில் சுலபிள் ஆட்சேபணை மட்டும்தான் செய்தார் என்பதல்ல; அதை ஒரு கருத்தாகவே அவர் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். எனவே, குழு அமைத்து ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் அதை ஒருவரிடம் ஆராய்வதற்கு விடுகிறீர்களோ, அல்லது தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவிடம் விட்டு விடுகிறீர்களோ என்னவோ? இங்கே இந்த அவைக்கும் இந்த அரசின் நாட்டத்திற்கும் அதைக்கொண்டுவருவது என்னுடைய கடமை, கொண்டுவந்தேன். இந்த விவாதத்திலே கருத்துக் கூறியவர்கள் பாணியிலே வேறுபட்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்களுடைய உணர்வுகளிலே வேறுபட்டவர்களாக இருந்தாலும், விஷயத்திலே யாரும் மாறுபடவில்லை, என்னுடைய அருமை நண்பர்

[1970 ஆகஸ்ட் 29]

திரு. வினாயகம் உள்பட, டாக்டர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் கூடத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இதை மறுக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாம் இதிலே மூன்றாவது பாரா விலே அதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கு சொன்னது தவறு என்று நாம் கண்டிக்கிறோம், முடிவுகாணுங்கள் என்று கூறுகிறோம். மறுக்கிறோம் என்பதும் உறுதிப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறோம் என்பதும் பொருள் ஒன்றுதான். நல்லவேளையாக மற்றவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டாலும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து, கல்லியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப்போன்று என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துவைப்பதின்மூலம் இங்கே நடைபெற்ற விவாதம் மக்களின் செவிக்கு எட்டி, திராவிட நாகரீகத்தைக் காப்பதற்காக இந்த ஆட்சி இருக்கிறது என்ற நிலையிலே, இந்த மன்றத்திலே திராவிட நாகரீகத்தைப்பற்றிப் பேச ஆள் உண்டு என்ற நம்பிக்கை மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தாமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

பேரவையின் அனுமதியுடன், திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுடைய தனித் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

7. அறிவிப்புகள்.

தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 23/68)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1968-ம் ஆண்டு திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதாவை (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 23/68) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

4. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தனி உறுப்பினர் அலுவல்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நாளில் மசோதாக்களை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளாதது குறித்து

THIRU K. VINAYAKAM : On a point of order. Sir. During Private Members' Day, it has been an established practice in this House that all the Bills given notice of by Members, should get precedence over the resolutions given by the Members. May I know why the Hon. Speaker has changed that order? How did this resolution gain priority by ballot paper and how is it that the Bill got second priority by ballot paper? It has been an established custom that the Bill must be taken up first and then the resolution. That has been the practice. How did it happen that you changed the procedure?